

[Adam Møller.]

bemærkninger, der er kommet fra ministeren og fra flere foregående ordførere, også ting, som det konservative folkeparti naturligvis er opmærksom på, og hvor vi mener at dette forslag sikkert er for vidtgående. Det vil vi meget gerne se på og gennemdrøfte i udvalget, men vi vil altså understrege, at vi ikke synes, at de muligheder, der er for den enkelte borger efter den bestående lov, er gode nok, og at det derfor er et prisværdigt initiativ, man har taget ved at prøve på at få denne drøftelse i gang.

Jeg går også ud fra, at det ikke er hensigten, at dette lovforslag skal gennemføres i indeværende folketingssamling. Jeg tror, der er behov for, at man også kan få en drøftelse med pressens organisationer, med redaktører, med journalister, for at finde en rimelig måde til at ramme den lille del af pressen, der gør sig skyldig i misbrug, uden at skade den meget store del af pressen, som optræder på en fornuftig måde, og som naturligvis må bevare sin ytringsfrihed, og som tjener demokratiets formål i videste forstand ved at kunne rejse kritik på de steder, hvor kritik er nødvendig. Det kan godt gøres, uden at man unødigt sårer eller rammer personer, som ikke har gjort sig skyldig i noget, der kræver en sådan reaktion fra pressens side.

Melchior (CD):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, har jo, foruden en direkte sammenhæng med et andet lovforslag vedrørende pressen fra samme parti for nylig, også en vis sammenhæng med den i disse dage så meget diskuterede problemstilling omkring nulindkomster.

På begge områder er der egentlig bred enighed om, at man ikke vil have sådan noget. Man vil ikke have nulindkomster, og man vil ikke have overgreb mod enkeltpersoner, mod borgere. Jeg tror, at viljen på begge disse områder er til stede i alle partier til at gøre op med det, men det ligger altså bare svært at få formuleret ord og forholdsregler, der kan sikre, at noget sådant ikke finder sted.

I mit parti nærer vi absolut ingen tvivl om, at forslagsstillerne har de bedste intentioner, men vi synes heller ikke, at det er lykkedes dem denne gang. Dette er altså en

meget moderat kritik, fordi vi selv finder det så forfærdelig svært at udforme de regler, der skal sikre den enkelte borger mod eventuelle og, som vi jo ved, virkelig forekommende overgreb fra pressens side.

Min efterfølger på denne talerstol om et øjeblik, SFs ordfører, hr. Poul Dam, sagde, sidst vi havde presseforhold til debat, i et meget kort indlæg, at han følte, at der er en hetz i gang imod pressen. Jeg har benægtet den dag, at det var tilfældet, og jeg har spekuleret meget over det siden. Det er da meget muligt, at der er enkelte kredse og personer, der ønsker at deltage i sådan en hetz, selv om det er meget svært. Al den stund pressen jo ikke medvirker, er det jo meget svært at få rejst en hetz i dette land, det må vi vel nok indrømme.

Jeg er helt sikker på, at hr. Poul Dam ligesom forslagsstillerne gerne vil sikre den enkelte borgers sikkerhed imod overgreb, hans frihed og fred for snagen i privatliv og imod, at usandfærdige eller bare grove påstande om vedkommende person eller gruppe af personer bliver offentliggjort. Jeg ikke bare tror det, jeg er sikker på, at hr. Poul Dam mener sådan. Og så vil han måske også give mig ret i, at er der end hist og her nogen ansats til hetz mod pressen, så gør det ikke så meget, fordi pressen er så mægtig, som den er. Det er ligesom en regering jo må finde sig i en hel masse hetz, vi kan bare se nogle af de overskrifter, der er i dag. Det er jo paradoksalt nok, at vi netop i dag skal beskæftige os med presseforhold. I nogle af de blade, der udkommer, står der altså f. eks., at statsministeren har solgt sig selv og landets regering til Glistrup. Han kan jo godt kræve 1.000 ord til at berigtige denne påstand, og det kan han også nok få optaget, da han nu er statsminister. En statsminister, en regering, en folketingsmand, et parti, en stor virksomhed og mange andre må finde sig i mere, end den enkelte lille borger behøver at finde sig i, og derfor tror jeg ikke, at pressen behøver at frygte nogen form for hetz, som på nogen måde kan risikere at begrænse dens frie udfoldelsesmulighed. Derfor vil vort parti gerne medvirke til fortsatte overvejelser i retning af at sikre de små menneskers, de enkelte menneskers frihed for at blive draget ned i smudset.

Hvis justitsministeren tager ordet mere